

Roksana Węgiel, XXI wiek

Żegnaj...
Już tylko – żegnaj...
Wskazówki biegają
Już nadchodzi Twój kres...

A ja wracam...
Do Ciebie wciąż wracam...
Nie wszystko wybaczam...
Powiedz mi, jak to jest?

Czasem ścieżką wiodłeś krętą,
Innym razem – drogą do gwiazd...
Jednym dałeś wieczne święto
A drugim – zgłiszcza miast...
Co zostawisz w mej pamięci
Odplywając na tamten brzeg?...
Karuzela życia kręci się
Mija XX wiek...

Chwile...
Już tylko chwile...
Nadziei tyle
Że czmychnęło gdzieś zło...
A ja wierzę!
Naprawdę – wierzę...
I pragnę szczerze
By spełniło się to:

Nigdy więcej płaczu matek...
Nigdy więcej strachu i krat...
Nigdy więcej przeciw bratu
Nie stanie drugi brat...

Świat zielony...
Świat bez granic...
Czyste wody jezior i rzek.
Taki czas nam będzie dany:
XXI wiek...

Witaj...
Nareszcie witaj...
O nic nie pytaj
Tylko przy mnie tu siądź...
Zaczekaj...
Bo droga daleka...
I nic nie przyrzekaj!
Po prostu - lepszy bądź...

Daj nam wszystkim świat bez granic
Czyste wody jezior i rzek.
Prowadź drogą pod gwiazdami
W XXI wiek!

Nigdy więcej płaczu matek...
Nigdy więcej strachu i krat...
Nigdy więcej przeciw bratu
Nie stanie drugi brat...